

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 29 december 2010

Nr 1244—1253

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1244	Lag om ändring av lagen om smittsamma sjukdomar	4237
1245	Lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av 4 och 6 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa	4240
1246	Lag om ändring av 8 och 11 kap. i sjukförsäkringslagen	4241
1247	Lag om ändring av sjukförsäkringslagen	4243
1248	Lag om ändring av 41 § i lagen om pension för arbetstagare	4245
1249	Lag om ändring av 41 § i lagen om sjömanspensioner	4246
1250	Lag om ändring av 38 § i lagen om pension för företagare	4247
1251	Lag om ändring av 52 § i lagen om pension för lantbruksföretagare	4248
1252	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om medling vid brott och i vissa tvister	4249
1253	Statsrådets förordning om ändring av 2 och 3 § i statsrådets förordning om betalning av förmåner och av statens andel enligt folkpensionslagen	4251

Nr 1244

Lag

om ändring av lagen om smittsamma sjukdomar

Utfärdad i Helsingfors den 21 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om smittsamma sjukdomar (583/1986) 9 a §, 12 § 1 mom., 12 a §, 23 § 2 mom., 23 a § 2 och 4 mom., 23 b § 5 mom. samt 40 a § 2 och 4 mom., sådana de lyder, 9 a § i lag 1042/2008 samt 12 § 1 mom., 12 a §, 23 § 2 mom., 23 a § 2 och 4 mom., 23 b § 5 mom. samt 40 a § 2 och 4 mom. i lag 935/2003, samt
fogas till lagen en ny 9 b § som följer:

9 a §

Social- och hälsovårdsministeriet beslutar om ekonomiskt betydande upphandling av sådana vacciner som behövs för vaccineringar enligt 11, 12 och 12 a §. Institutet för hälsa och välfärd ska sörja för att social- och hälsovårdsministeriets beslut om upphandling av vacciner verkställs. Institutet för hälsa och välfärd beslutar om annan upphandling av vacciner, efter att på förhand ha informerat social- och hälsovårdsministeriet om upphandlingen.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet kan det föreskrivas att Insti-

tutet för hälsa och välfärd ska sörja för att vacciner, antikroppar och undersökningsämnen som behövs för att förebygga andra farliga eller sällsynta smittsamma sjukdomar finns tillgängliga.

9 b §

Institutet för hälsa och välfärd ska följa effekten och verkningarna av vacciner som används för förebyggande av smittsamma sjukdomar, vidta åtgärder för att utreda konstaterad eller misstänkt vaccineringskomplikation samt sörja för att de vacciner som avses i 25 § distribueras som sig bör.

RP 243/2010
ShUB 33/2010
RSv 223/2010

12 §

Kommunen ska anordna allmänna obligatoriska vaccineringsprogram för förhindrande av spridning av en sådan smittsam sjukdom som kan orsaka avsevärd skada på hälsan för hela befolkningen eller en del av den, eller av andra viktiga hälsovårdsskäl. Statsrådet beslutar om tidpunkten för obligatorisk vaccinering och om vilken befolkningsdel, grupp eller åldersklass vaccineringsskyldigheten omfattar, hur länge beslutet är i kraft samt vad som i övrigt ska iakttas vid vaccineringen. Innan beslutet fattas ska ett utlåtande av Institutet för hälsa och välfärd inhämtas, om inte Institutet för hälsa och välfärd har gjort en framställning i saken.

12 a §

Inom försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet anordnas obligatoriska vaccineringsprogram för varje åldersklass i syfte att förhindra att smittsamma sjukdomar sprids eller av andra viktiga hälsovårdsskäl. Social- och hälsovårdsministeriet beslutar om innehållet i det obligatoriska vaccinationsprogrammet inom försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet efter att ha inhämtat utlåtande av Institutet för hälsa och välfärd.

23 §

Ett laboratorium som avses i 10 § 1 mom. ska till Institutet för hälsa och välfärd göra en anmälan om smittsam sjukdom när ett mikrobfynd som gäller en allmänfarlig eller anmälningspliktig smittsam sjukdom har konstaterats. Anmälan om smittsam sjukdom ska göras också beträffande sådana andra mikrobfynd som gäller smittsamma sjukdomar i fråga om vilka det för ett tidigt konstaterande av epidemier eller planeringen av bekämpningsprogram är viktigt att förekomsten av dem följs centraliserat (*andra mikrobfynd som ska registreras*). De andra mikrobfynd som ska registreras bestäms genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet föreskrivs också när mikrobstammar och prover ska fogas till en anmälan om smittsam sjukdom.

23 a §

På grundval av de anmälningar som avses i 23 § 1 och 2 mom. ska Institutet för hälsa och välfärd föra ett riksomfattande register över smittsamma sjukdomar för bekämpning av smittsamma sjukdomar, förebyggande och uppföljning av spridningen av dem samt för statistikföring och forskning.

I det riksomfattande registret över smittsamma sjukdomar och det regionala registret över bärare av mikrober som är synnerligen resistenta mot läkemedel införs som identifieringsuppgifter de uppgifter som nämns i 23 § 4 mom. Institutet för hälsa och välfärd kan komplettera uppgifterna i det riksomfattande registret över smittsamma sjukdomar med uppgifter ur befolkningsdatasystemet om patientens boendekommun, födelseland, nationalitet och eventuellt dödsfall. Uppgifter som innehåller identifieringsuppgifter får sparas så länge det är nödvändigt med tanke på registrens användningsändamål enligt 1 och 2 mom. Uppgifter om personens namn ska förstöras före utgången av det år som följer på det då sammanförandet av separata anmälningar som gäller samma fall av smittsam sjukdom har upphört (*sammanföringstid*). Inom samma tid ska personbeteckningarna i det riksomfattande registret över smittsamma sjukdomar ges en sådan form att enskilda personer inte kan identifieras på grundval av dem. I fråga om bedömningen av grunden för och behovet av behandling av uppgifterna gäller vad som föreskrivs i 12 § 2 mom. i personuppgiftslagen (523/1999).

23 b §

Institutet för hälsa och välfärd kan oberoende av sekretessbestämmelserna ge tillstånd till att personuppgifter lämnas ut ur det riksomfattande registret över smittsamma sjukdomar, om detta sker för vetenskaplig forskning som gäller hälso- och sjukvårdsverksamhet, förebyggande eller behandling av sjukdomar eller för annan bestämd vetenskaplig forskning i samband därmed och om utlämnandet uppfyller kraven i 16 § 3 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verk-

samhet (621/1999). Innan tillståndsbeslutet meddelas ska dataombudsmannen ges tillfälle att bli hörd.

40 a §

Institutet för hälsa och välfärd har rätt att av de laboratorier som avses i 10 § på begäran få uppgifter om antalet undersökningar som gjorts för konstaterande av fall av smittsam sjukdom och om de laboratoriemetoder som använts.

Institutet för hälsa och välfärd och den läkare som vid sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar har rätt att oberoende av sekretessbestämmelserna av kommunens och statens hälsovårds- och hälsoskyddsmyndigheter samt de laboratorier som avses i 10 § få uppgifter som behövs för sådant utredande av orsaken till en epidemi som avses i 3 § samt att i detta syfte behandla uppgifter som de som insjuknat i en smittsam sjukdom och andra själva lämnar dem. Insti-

tutet för hälsa och välfärd och den läkare som vid sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar har rätt att oberoende av sekretessbestämmelserna till de myndigheter som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar och till kommunens hälsoskyddsmyndigheter lämna ut sådana uppgifter som erhållits i samband med utredningar och som är nödvändiga för utförandet av de uppgifter som dessa myndigheter enligt lag ska sköta. Utlämnande av uppgifter som personerna själva har lämnat förutsätter dock att dessa personer inte har förbjudit utlämnandet av dem. Personuppgifterna ska förstöras när de inte längre behövs för utredningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Institutet för hälsa och välfärd sörjer för att det slutför sådan upphandling av vacciner som institutet har påbörjat innan lagen har trätt i kraft.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Nr 1245

L a g

om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i en lag om temporär ändring av 4 och 6 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

Utfärdad i Helsingfors den 21 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om temporär ändring av 4 och 6 kap. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1192/2009) ikraftträdandebestämmelsen som följer:

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Lagens 4 kap. 4 a § tillämpas på permitteringar som genomförs mellan den 4 januari 2010 och den 1 januari 2012, och den är i kraft till och med den 31 december 2011.

Lagens 6 kap. 4 § 3 mom. tillämpas vid bestämmandet av den lön som ligger till grund för inkomstrelaterad dagpenning på

basis av löner som intjänats 2010—2012, och det är i kraft till och med den 31 december 2012.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Helsingfors den 21 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Nr 1246

Lag

om ändring av 8 och 11 kap. i sjukförsäkringslagen

Utfärdad i Helsingfors den 21 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i sjukförsäkringslagen (1224/2004) 8 kap. 10 § 5 mom., sådant det lyder i lag 1113/2005, och

ändras den finska språkdräkten i 8 kap. 10 § 1 och 2 mom. samt 11 kap. 4 § 1 mom., den finska språkdräkten i 11 kap. 4 § 2 mom. samt det inledande stycket i 6 § 1 mom. och 6 § 1 mom. 4 och 5 punkten, av dem 8 kap. 10 § 1 och 2 mom. sådana de lyder i lag 1113/2005, det inledande stycket i 11 kap. 6 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1201/2009 samt 6 § 1 mom. 4 och 5 punkten sådana de lyder i lag 461/2005, som följer:

11 kap.

Beloppet av dagpenningsförmånerna

4 §

Arbetsinkomst som uppgetts av en försäkrad och beloppet av föräldradagpenning på grundval av den arbetsinkomst som legat till grund för en föregående föräldradagpenning

Folkpensionsanstalten ska på ansökan uppskatta vad som ska anses som en försäkrads arbetsinkomst under de sex månader som omedelbart föregått begynnelsetidpunkten för hans eller hennes arbetsoförmåga eller inträdet av rätt till föräldradagpenning eller specialvårdspenning. Dagpenningsförmånen fastställs enligt den försäkrades tillförlitligt utredda arbetsinkomst för sex månader, förutsatt att arbetsinkomsten multiplicerad med två fortgående har varit minst 20 procent större än den arbetsinkomst enligt 3 § som

har konstaterats vid beskattningen och som har justerats enligt 1 § 3 mom. Den ovan nämnda arbetsinkomsten beaktas endast för den tid då personen i fråga varit försäkrad i Finland enligt denna lag.

6 §

Sjuk- och föräldradagpenning samt specialvårdspenning på grundval av en föregående förmån

Har en försäkrad under en fyra månaders period innan rätten till sjuk- eller föräldradagpenning eller specialvårdspenning inträdde fått en arbetslöshetsförmån enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, utgör den sjuk- eller föräldradagpenning eller specialvårdspenning som ska betalas till honom eller henne minst 86 procent av beloppet av den förmån som han eller hon har betalats.

När beloppet av arbetslöshetsförmånen räknas ut beaktas då inte

4) den förhöjda förtjänstdelen enligt 6 kap. 2 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller omställningsskyddets förtjänstdel enligt 6 kap. 2 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, till den del dessa belopp överstiger den förtjänstdel som bestäms enligt 6 kap. 2 § 1 mom. i nämnda lag,

5) grunddagpenningens förhöjningsdel och grunddagpenningens omställningsskyddstillägg enligt 6 kap. 1 § 2 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa eller arbetsmarknadsstödet förhöjningsdel enligt 7 kap. 4 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa,

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.
Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Nr 1247

Lag**om ändring av sjukförsäkringslagen**

Utfärdad i Helsingfors den 21 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i sjukförsäkringslagen (1224/2004) 8 kap. 6 § 1 mom. 7 punkten, sådan den lyder i lag 1364/2007,
ändras 8 kap. 6 § 3 mom, sådant det lyder i lag 708/2010, samt
fogas till 8 kap. 9 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1201/2009, ett nytt 5 mom. och till 9 kap. 11 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1342/2006, ett nytt 3 mom. som följer:

8 kap.

Sjukdagpenning och partiell sjukdagpenning

6 §

Förmåner som utgör hinder för sjukdagpenning

En försäkrad som får pension som nämns i 1 mom. 5—8 punkten, sjukpension som beviljats med stöd av 12 § 1 mom. i folkpensionslagen eller full invalidpension enligt arbetspensionslagarna och som är yngre än 68 år har dock rätt till sjukdagpenning, om den försäkrade efter sin pensionering är i arbete och blir oförmögen att utföra det arbete som han eller hon som pensionerad har utfört

omedelbart innan arbetsförmågan började. Sjukdagpenningens belopp räknas då ut på grundval av intjänade arbetsinkomster under pensioneringstiden så som föreskrivs i 11 kap., med beaktande av 12 kap. 2 §.

9 §

Sjukdagpenning efter maximitiden

Oberoende av 1 mom. har en försäkrad rätt till sjukdagpenning på grund av samma sjukdom efter det att maximitiden gått ut, om han eller hon återvänder till förvärvsarbete och sjukdomen återkommer efter att tiden i arbete har varat minst 30 dagar utan avbrott. Då betalas sjukdagpenning med tillämpning av de självrisktider som avses i 7 § i detta

kapitel i en eller flera perioder för sammanlagt högst 50 vardagar.

9 kap.

Föräldradagpenningar

11 §

*Föräldra- och faderskapspenning för
adoptivföräldrar*

En förutsättning för föräldrapenning eller partiell föräldrapenning för adoptivföräldrar är att adoptivföräldern företer ett sådant intyg över att barnet tagits i vård som getts av den som tillhandahåller adoptionsrådgivning eller

internationell adoptionstjänst och som avses i adoptionslagen (153/1985). Vid internationell adoption förutsätter erhållande av föräldrapenning eller partiell föräldrapenning att adoptivföräldern eller adoptanten har beviljats ett sådant tillstånd av nämnden för adoptionsärenden som avses i 25 § 1 mom. i adoptionslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

Lagens 9 kap. 11 § 3 mom. träder dock i kraft den 1 januari 2011.

Lagen tillämpas när arbetsförmåga som avses i 8 kap. 9 § börjar den 1 juli 2011 eller därefter.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Nr 1248

L a g**om ändring av 41 § i lagen om pension för arbetstagare**

Utfärdad i Helsingfors den 21 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om pension för arbetstagare (395/2006) 41 § 2 mom. som följer:

41 §

Begynnelse tidpunkten för full invalidpension

Full invalidpension börjar dock från ingången av månaden efter den under vilken arbetsförmågan började, om

1) pensionsansökan har gjorts innan Folkpensionsanstalten har fastställt primärtiden för sjukdagpenningen och det före utgången av den andra kalendermånaden som följer på pensionsansökan inte har beviljats sådan dagpenning som ska betalas för minst en månad utan avbrott och som hänför sig till tiden efter arbetsförmågens början,

2) dagpenningsansökan som hänför sig till tiden efter arbetsförmågens början har avslagits och arbetstagaren inte har beviljats sådan dagpenning som ska betalas för minst en månad utan avbrott och som hänför sig till tiden efter avslaget, eller

3) arbetsförmågan börjar efter utgången av primärtiden för sjukdagpenningen och arbetstagaren har beviljats sjukdagpenning enligt 8 kap. 9 § 5 mom. i sjukförsäkringslagen för tiden efter arbetsförmågens början.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

Helsingfors den 21 december 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Nr 1249

L a g

om ändring av 41 § i lagen om sjömanspensioner

Utfärdad i Helsingfors den 21 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 41 § 2 mom. som följer:

41 §

Begynnelse tidpunkten för full invalidpension

Full invalidpension börjar dock från ingången av månaden efter den under vilken arbetsförmågan började, om

1) pensionsansökan har gjorts innan Folkpensionsanstalten har fastställt primärtiden för sjukdagpenningen och det före utgången av den andra kalendermånaden som följer på pensionsansökan inte har beviljats sådan dagpenning som ska betalas för minst en månad utan avbrott och som hänför sig till tiden efter arbetsförmågens början,

2) dagpenningsansökan som hänför sig till tiden efter arbetsförmågens början har avslagits och arbetstagaren inte har beviljats sådan dagpenning som ska betalas för minst en månad utan avbrott och som hänför sig till tiden efter avslaget, eller

3) arbetsförmågan börjar efter utgången av primärtiden för sjukdagpenningen och arbetstagaren har beviljats sjukdagpenning enligt 8 kap. 9 § 5 mom. i sjukförsäkringslagen för tiden efter arbetsförmågens början.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

Helsingfors den 21 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Nr 1250

L a g**om ändring av 38 § i lagen om pension för företagare**

Utfärdad i Helsingfors den 21 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om pension för företagare (1272/2006) 38 § 2 mom. som följer:

38 §

Begynnelse tidpunkten för full invalidpension

Full invalidpension börjar dock från ingången av månaden efter den under vilken arbetsförmågan började, om

1) pensionsansökan har gjorts innan Folkpensionsanstalten har fastställt primärtiden för sjukdagpenningen och det före utgången av den andra kalendermånaden som följer på pensionsansökan inte har beviljats sådan dagpenning som ska betalas för minst en månad utan avbrott och som hänför sig till tiden efter arbetsförmågens början,

2) dagpenningsansökan som hänför sig till tiden efter arbetsförmågens början har avslagits och företagaren inte har beviljats sådan dagpenning som ska betalas för minst en månad utan avbrott och som hänför sig till tiden efter avslaget, eller

3) arbetsförmågan börjar efter utgången av primärtiden för sjukdagpenningen och företagaren har beviljats sjukdagpenning enligt 8 kap. 9 § 5 mom. i sjukförsäkringslagen för tiden efter arbetsförmågens början.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

Helsingfors den 21 december 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Nr 1251

L a g

om ändring av 52 § i lagen om pension för lantbruksföretagare

Utfärdad i Helsingfors den 21 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 52 § 2 mom. som följer:

52 §

Begynnelsestidpunkten för invalidpension

Full invalidpension börjar dock från ingången av månaden efter den under vilken arbetsförmågan började, om

1) pensionsansökan har gjorts innan Folkpensionsanstalten har fastställt primärtiden för sjukdagpenningen och det före utgången av den andra kalendermånaden som följer på pensionsansökan inte har beviljats sådan dagpenning som ska betalas för minst en månad utan avbrott och som hänför sig till tiden efter arbetsförmågens början,

2) dagpenningsansökan som hänför sig till tiden efter arbetsförmågens början har avslagits och lantbruksföretagaren inte har beviljats sådan dagpenning som ska betalas för minst en månad utan avbrott och som hänför sig till tiden efter avslaget, eller

3) arbetsförmågan börjar efter utgången av primärtiden för sjukdagpenningen och lantbruksföretagaren har beviljats sjukdagpenning enligt 8 kap. 9 § 5 mom. i sjukförsäkringslagen för tiden efter arbetsförmågens början.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

Helsingfors den 21 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Nr 1252

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om medling vid brott och i vissa tvister**

Utfärdad i Helsingfors den 21 december 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets förordning om medling vid brott och i vissa tvister (267/2006) 4 och 5 §, sådana de lyder i förordning 1805/2009, samt

fogas till förordningen nya 5 a och 5 b § som följer:

4 §

Fördelning av anslag som reserverats för medlingsverksamhet

Social- och hälsovårdsministeriet fördelar det anslag som reserverats för verksamhet som avses i lagen om medling vid brott och i vissa tvister mellan regionförvaltningsverken att användas som ersättning av statens medel för de kostnader som föranleds av medlingsverksamheten. Anslaget fördelas mellan regionförvaltningsverken på grundval av invånarantal, areal och brottslighet. Viktkoefficienterna för fördelningen av anslaget fastställs så att 50 procent betalas på grundval av invånarantalet i regionförvaltningsverkens verksamhetsområde, 20 procent på grundval av arealen och 30 procent på grundval av brottsligheten.

5 §

Hur ersättning av statens medel bestäms

Av det anslag som är disponibelt för medlingsverksamhet betalar regionförvaltningsverket de tjänsteleverantörer som är verkamma inom dess område den ersättning som avses i 12 § 3 mom. i lagen om medling vid brott och i vissa tvister. Ersättningen betalas

till tjänsteleverantören i förskott i enlighet med de grunder och viktcoefficients som anges i 4 §. Den slutliga ersättningen till en tjänsteleverantör kan vara högst lika stor som de faktiska kostnaderna för att ordna medlingsverksamheten.

Den ersättning som betalas av statens medel kan användas till lön för personal som har anställts för medlingsverksamhet, kostnadsersättningar till frivilliga medlare, utbildning och handledning för yrkesutbildad personal som deltar i medlingsverksamhet och för frivilliga medlare, inredning och underhåll av lokaler samt skäligen allmänna kostnader för medlingsverksamhet.

Om regionförvaltningsverket självt på det sätt som avses i 8 § 2 mom. i lagen om medling vid brott och i vissa tvister tillhandahåller tjänster som anknyter till medlingsverksamheten, har regionförvaltningsverket rätt att få ersättning av statens medel på de grunder som anges i 1 och 2 mom.

5 a §

Återbetalning och omfördelning av ersättning som betalats av statens medel

Tjänsteleverantören ska senast vid utgången av mars månad efter finansåret lämna regionförvaltningsverket en redogörelse en-

ligt 12 a § 1 mom. i lagen om medling vid brott och i vissa tvister.

Regionförvaltningsverket ska senast vid utgången av juni månad efter finansåret besluta om kostnaderna ska godkännas eller inte och, om det finns anledning, kräva att tjänsteleverantören betalar tillbaka den del av anslaget som inte har använts, och även betala den eventuella tilläggspost av ersättningen som avses i 12 a § 2 mom. i lagen om medling vid brott och i vissa tvister. Samtidigt ska social- och hälsovårdsministeriet underrättas om en eventuell omfördelning av anslagen och om de delar som inte har använts.

Den tilläggspost av ersättningen som fördelas genom beslut av ministeriet ska betalas till regionförvaltningsverken och vidare till tjänsteleverantörerna så snart som möjligt, dock så att medlen finns hos tjänsteleveran-

törerna senast vid utgången av året efter finansåret.

5 b §

Kostnadsersättning till medlare

Den grundersättning enligt 12 c § i lagen om medling vid brott och i vissa tvister som ska betalas för medlarnas kostnader uppgår till 25 euro.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Bestämmelserna i 5 a § tillämpas på medlingsanslag som har beviljats 2009 eller senare.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 21 december 2010

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Regeringsråd Ismo Tuominen

Nr 1253

Statsrådets förordning**om ändring av 2 och 3 § i statsrådets förordning om betalning av förmåner och av statens andel enligt folkpensionslagen**

Utfärdad i Helsingfors den 21 december 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets förordning om betalning av förmåner och av statens andel enligt folkpensionslagen (1234/2009) 2 och 3 § som följer:

2 §

Betalning av förskott på statens andel

Folkpensionsanstalten ska månatligen senast sex bankdagar före varje betalningsdag som anges i 1 § 1 och 2 mom. meddela social- och hälsovårdsministeriet de belopp som enligt Folkpensionsanstaltens uppskattning behövs för betalningen av de i folkpensionslagen avsedda förmåner som ska betalas på den betalningsdagen. Senast tre bankdagar före den dag då förmånerna betalas ut ska social- och hälsovårdsministeriet betala Folkpensionsanstalten ett förskott på statens andel (*förskott på förmåner*) i enlighet med meddelandet.

I samband med det andra förskottet på förmåner varje månad ska social- och hälsovårdsministeriet betala Folkpensionsanstalten

1) ett förskott på statens andel av de verksamhetskostnader och de kostnader för bedömning av arbetsförmågan (*kostnadsförskott*) som betalas ur folkpensionsfonden och som grundar sig på Folkpensionsanstaltens uppskattning, samt

2) ett förskott på statens andel av de pensionsutgifter som enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare

(1026/1981) anses höra till grundskyddsandelen och som betalas ur folkpensionsfonden.

Kostnadsförskotten betalas i lika stora månadsposter, om det inte finns särskilda skäl att avvika från detta.

3 §

Justering av förskott på statens andel

Skillnaden mellan det sammanlagda beloppet av de förmåner enligt folkpensionslagen som betalats under en kalendermånad och de förskott på förmåner som betalats för att täcka förmånerna beaktas när det andra förskottet på förmåner fastställs för den andra månaden efter betalningsmånaden.

Skillnaden mellan de kostnader enligt 2 § 2 mom. som har betalats under en kalendermånad och de förskott på statens andel som betalats för att täcka kostnaderna beaktas när förskotten på statens andel fastställs för den andra månaden efter betalningsmånaden. När förskottet på verksamhetskostnaderna justeras ska de placeringsintäkter och andra intäkter som flutit in till folkpensionsfonden under betalningsmånaden dras av från skillnaden.

Folkpensionsanstalten ska lämna social- och hälsovårdsministeriet de uppgifter som

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1253

behövs vid justeringen av förskottet på statens andel senast sex bankdagar före den andra betalningsdagen för folkpensioner den andra månaden efter betalningsmånaden för förskottet på statens andel.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Helsingfors den 21 december 2010

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Vid justeringen av de förskott på statens andel som betalats 2010 tillämpas de bestämmelser som gällde vid denna förordnings ikraftträdande.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna förordning får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Konsultativ tjänsteman *Juha Rossi*